

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี

กุหลาบ อินทร์สา¹

ประเสริฐ เรือนนงการ²

เสนอ ภิรมจิตรผ่อง³

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี 2) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ที่เหมาะสมต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1-4 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 368 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. มีปัจจัย 6 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุดได้แก่ นิสัยในการเรียน เจตคติต่อความมีระเบียบวินัย ลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตน สภาพชุมชน พฤติกรรมกลุ่มเพื่อน และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ซึ่งปัจจัยทั้ง 6 สามารถร่วมกันพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ร้อยละ 69.60

2. สมการที่สามารถพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีดังต่อไปนี้

2.1 สมการพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้คะแนนดิบ ได้แก่

$$Y' = .613 + .213X_{14} + .133X_{13} + .218X_{12} + .108X_{41} + .002X_{32} + .075X_{23}$$

2.2 สมการพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้คะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z'_{Y'} = .280Z_{X14} + .153Z_{X13} + .256Z_{X12} + .137Z_{X41} + .112Z_{X32} + .098Z_{X23}$$

คำสำคัญ : ความมีระเบียบวินัย, ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียน

¹ นิสิตระดับปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Abstract

The purpose of this research was to study factors affecting to Mattayomsuksa III students's Disciplines under Udonthani Education Service Area Office. The samples used in the study were 368 Mattayomsuksa III students in expansion schools under Udonthani Education Service Area Office. The sampling method was the stratified random sampling. The rating scale questionnaires were applied for data collection and data were analyzed by using mean, standard deviation, Pearson's product moment correlation coefficient and multiple Linear Regression Analysis.

The results of the research were as follows :

1. There were six significant factors affecting disciplines to Mattayomsuksa III students's Disciplines under Udonthani Education Service Area Office with statistical significance at .01 level. The ranking of factors from the most to the least affecting were learning habits, attitude toward discipline, future orientation and self-control, communities, friends group behavior, and relationships within the family. Those factors could predict the Mattayomsuksa III students's Disciplines under Udonthani Education Service Area Office around 69.60 percent.

2. The predicted equation were

$$Y' = .613 + .213X_{14} + .133X_{13} + .218X_{12} + .108X_{41} + .002X_{32} + .075X_{23}$$

$$Z_{Y'} = .280Z_{X14} + .153Z_{X13} + .256Z_{X12} + .137Z_{X41} + .112Z_{X32} + .098Z_{X23}.$$

Keywords : Discipline, Factors Affecting to Mattayomsuksa III Students's Disciplines

ภูมิหลัง

ความมีระเบียบวินัย (Discipline) เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนและคนไทยทุกคน เพื่อทุกคนจะได้อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของประเทศไทยคือ มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาคเป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559) ที่ได้กำหนดแนวนโยบายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ การปลูกฝังและเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม มีจิตสำนึกและมีความภูมิใจในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย มีจิตสาธารณะ คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้สอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมไว้ในมาตรา 6 ที่ระบุว่า “การจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้และมีคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับ

คนอื่นได้อย่างมีความสุข” ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ โดย ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กำหนดให้ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบและปฏิบัติตามหลักธรรมเบื้องต้นของศาสนาที่ตนนับถือ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2545 : 3)

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า การพัฒนาความมีระเบียบวินัยของนักเรียนนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญในระดับชาติ เด็กที่ดีมีคุณภาพในวันนี้ย่อมเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพในวันข้างหน้า ชาติที่พัฒนาจะต้องประกอบไปด้วยประชากรที่ดีมีคุณภาพ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้มองเห็นความสำคัญของการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม โดยได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 8 ข้อ ไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้นักเรียนควรทราบ ควรระลึกและต้องหมั่นปฏิบัติอยู่เสมอ ดังนี้ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552) อุมารพร ตรังคสมบัติ (2540 : 5-6) ยังได้กล่าวว่า บ้านเมืองที่ก้าวหน้าและเป็นระเบียบ รัฐจะต้องควบคุมเข้มงวด แต่การควบคุมของรัฐเพียงอย่างเดียว ไม่อาจทำให้คนทั้งชาติเป็นระเบียบได้ ชาติจะมีวินัยและประเทศจะก้าวหน้า ได้นั้น จะต้องเริ่มต้นที่ครอบครัวก่อน พ่อแม่จะต้องสร้างวินัยให้เกิดขึ้นในตัวลูก เราต้องปลูกฝังวินัยให้อยู่ในสายเลือดของคนในชาติ เด็กที่มีวินัยก็จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีวินัยและสร้างชาติที่มีวินัยต่อไป วินัยจึงต้องสร้างตั้งแต่เด็กยังเล็ก เพราะวัยเด็กเป็นวัยที่รับสิ่งต่างๆ เข้าไปได้ง่าย พ่อแม่ทุกคนย่อมอยากให้ลูกมีชีวิตที่ดีและประสบความสำเร็จ แต่ชีวิตจะดีและประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องมีวินัย วินัยทำให้บุคคลพัฒนาไปอย่างเหมาะสม ใช้ศักยภาพของตนได้อย่างเต็มที่และดำรงอยู่ในหนทางที่ถูกต้อง

ในสถานศึกษาไม่ว่าของรัฐหรือของเอกชน พฤติกรรมขาดระเบียบวินัยของนักเรียนในทุกระดับ การศึกษา ได้เพิ่มความหนักใจให้แก่ผู้บริหาร ครูและผู้ปกครองของนักเรียนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพราะนักเรียนในช่วงนี้กำลังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมากในทางสังคม (วิศิษฐ์ หมายดี. 2541 : 147) ซึ่งสอดคล้องกับ อภิชัย มงคล (2550 : 75) ที่ได้กล่าวถึงปัญหาว่า จากการที่ในปัจจุบันทุกฝ่ายต้องการเน้นในเรื่อง การยกระดับสติปัญญาของเด็กไทยให้เพิ่มขึ้นทำให้มีปัญหาด้านการเรียน ทำให้เด็กเครียด ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนในโรงเรียนได้หรือถูกผู้ปกครองต่อว่า ทำให้ไม่อยากไปโรงเรียน เกิดอาการซึมเศร้า ทำให้เด็กแสวงหา ความโดดเด่น จึงเกิดปัญหาต่างๆตามมามากมาย ถ้าช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ ก็ถือว่าเป็นการช่วยเพิ่มศักยภาพ ด้านสติปัญญาของเด็กได้ บทบาทของโรงเรียนในการเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยให้แก่เยาวชนของชาติได้รับ การคาดหวังจากบุคคลหลายฝ่าย ทั้งนักการเมือง นักการศึกษา และผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับ หรรษา นิลวิเชียร (2536 : 20) ที่ได้กล่าวว่า บทบาทของโรงเรียนคือสถาบัน การศึกษาที่ต้องรับผิดชอบในการเสริมสร้างระเบียบวินัยแก่เด็กและเยาวชน ซึ่งกิจกรรมนี้เป็นส่วนหนึ่งในกิจการนักเรียน โรงเรียนมีหน้าที่พัฒนาเด็กให้มีคุณภาพ ครูมิใช่เพียงแต่ให้วิชาความรู้แก่เด็กและเยาวชนของชาติเท่านั้น แต่ต้องปลูกฝังด้านจริยธรรมให้เขาเหล่านั้นด้วย

จากความสำคัญปัญหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจนำปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยมาศึกษาว่าปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลในการ

นำไปใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนและใช้แก้ปัญหานักเรียนให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมีวินัย ซึ่งในอนาคตนักเรียนเหล่านี้จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ที่เหมาะสมต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี

สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2555 จำนวนนักเรียน 6,710 คน
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2555 จำนวน 368 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

- 3.1 ตัวแปรอิสระ

- 3.1.1 ปัจจัยส่วนตัว ประกอบด้วย ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน เจตคติต่อความมีวินัยนิสัยในการเรียน

- 3.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย การอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

- 3.1.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ประกอบด้วย การปฏิบัติตนของครู พฤติกรรมกลุ่มเพื่อน

- 3.1.4 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ประกอบด้วย สภาพของชุมชน อิทธิพลของตัวแบบสัญลักษณ์

- 3.2 ตัวแปรตาม คือ ความมีระเบียบวินัยของนักเรียน ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถาบันและสังคม ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความมั่นใจในตนเอง และการเคารพ ในสิทธิของผู้อื่น

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบ่งออกเป็น 2 ตอน หาค่าอำนาจ

จำแนกรายข้อ ด้วยวิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ค่าที่วิเคราะห์ ได้นำเสนอต่อไปนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 35 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .345 - .896 ค่าความเชื่อมั่น .888

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 45 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .476 - .833 ค่าความเชื่อมั่น .860

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์สถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อคำนวณค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ในโรงเรียนและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียน โดยเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยัง ปัจจัยส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยในการเรียน เจตคติต่อความมีระเบียบวินัย ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเอง สภาพชุมชน พฤติกรรมกลุ่มเพื่อนและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ซึ่งปัจจัยทั้ง 6 สามารถร่วมกันพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียน

2. สมการที่สามารถพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการ ได้ดังนี้

2.1 สมการพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้คะแนนดิบ ดังนี้

$$Y' = .613 + .213X_{14} + .133X_{13} + .218X_{12} + .108X_{41} + .002X_{32} + .075X_{23}$$

2.2 สมการพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

ดังนี้

$$Z_y = .280Z_{x14} + .153Z_{x13} + .256Z_{x12} + .137Z_{x41} + .112Z_{x32} + .098Z_{x23}$$

อภิปรายผล

1. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี พบว่ามี 6 ปัจจัย โดยเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด ไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยในการเรียน (X14) เจตคติต่อความมีระเบียบวินัย (X13) ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (X12) สภาพชุมชน (X41) พฤติกรรมกลุ่มเพื่อน (X32) และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (X23) ซึ่งสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 นิสัยในการเรียนส่งผลกระทบต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่า นักเรียนที่มีนิสัยในการเรียนดี มีพฤติกรรมตั้งใจเรียนตั้งแต่ต้นชั่วโมงจนถึงท้ายชั่วโมง มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง มีการวางแผนการอ่านหนังสือ รับผิดชอบงานที่ครูมอบหมายให้ ซึ่งนิสัยในการเรียนที่กล่าวมานั้นเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความมีระเบียบวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก แต่ยังไม่มากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 68-70) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ ธัญพร แซ่เทียน (2551 : 68) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า นิสัยในการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของยุทธวิธีการเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบในตัวผู้เรียน (จาโคโบวิทส์ (Jakobovits, 1971, p. 105) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ แสดงถึงความพึงพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ประกอบด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียน และการจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่น ที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนได้ดียิ่งขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเองและมีความภูมิใจในผลการเรียนของตน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 1) ซึ่งทำให้นักเรียนมีระเบียบวินัยมากขึ้น

1.2 เจตคติต่อความมีระเบียบวินัยส่งผลกระทบต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อความมีระเบียบวินัยอยู่ในระดับมาก ย่อมมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีการแสดงออกของพฤติกรรมในทางที่ดี เช่น นักเรียนมีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัดแม้จะถูกเพื่อนหัวเราะและนักเรียนมองเห็นว่าการที่สังคมpunish ในปัจจุบันนี้ก็เพราะเกิดจากคนไม่มีวินัย เมื่อนักเรียนมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้นๆ ทำให้แสดงพฤติกรรมของตนเองเป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง ดังนั้นนักเรียนที่มี เจตคติที่ดีต่อความมีระเบียบวินัยในระดับสูง จึงแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่มีระเบียบวินัยสูงด้วยเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับสุภาพร ณะชานันท์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อ วินัยในตนเองของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ทักษะคิดต่อการมีวินัยในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ธัญญรัตน์ โพธิสาร (2548 : 120-121) ได้ศึกษาตัวแปรที่มี

อิทธิพลต่อความมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ทักษะคิดต่อความมีวินัย มีความสัมพันธ์ในเชิงเส้นตรงกับความมีวินัยของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองอยู่ในระดับมาก คือนักเรียนที่รู้จักวางแผนสำหรับอนาคตไม่ว่าจะเป็นเรื่องการทำงานหรือเรื่องการใช้จ่ายเงิน จะมองเห็นความสำคัญของอนาคตมีความตั้งใจและอดทนรอเพื่อความสำเร็จในอนาคต แม้จะเกิดปัญหาก็กจะพยายามแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งบุคคลที่มีลักษณะอย่างนี้ย่อมจะมีชีวิตที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพร ธนะชานันท์ (2544 : 53) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและการควบคุมตนกับวินัยในตนเองของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ธัญญรัตน์ โพธิสาร (2548 : 120-121) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน มีความสัมพันธ์ในเชิงเส้นตรงกับความมีวินัยของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4 สภาพชุมชนส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่า นักเรียนที่อาศัยในสภาพชุมชนที่อยู่ในระดับมาก กล่าวคือ สภาพชุมชนที่มีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันเป็นชุมชนที่สงบสุขไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน พุดจาด้วยคำพูดที่สุภาพ มีอัธยาศัยไมตรีที่ดีต่อกัน ก็ส่งผลต่อพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยของนักเรียนด้วย ถ้านักเรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีก็จะเป็นคนมีระเบียบวินัยที่ดี แต่ตรงกันข้ามหากนักเรียนอาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่ย่ำแย่ ก็อาจทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยลดน้อยลงไปด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับ ยูริ บรอนเฟนเบรนเนอร์ (Urie Bronfenbrenner cited by Santrock, 1999 : 53-57 อ้างถึงในบุญศรี คำชาย, 2542 : 31-32) ที่ได้พัฒนารูปแบบเพื่อทำความเข้าใจอิทธิพลของสังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีต่อวัยรุ่น โดยกล่าวถึงระบบภายนอกว่า ประกอบด้วยสถานการณ์ซึ่งวัยรุ่นมิได้มีบทบาทเป็นผู้กระทำ แต่สถานการณ์นั้นมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นตัวอย่างเช่น สิ่งที่เกิดในที่ทำงานของพ่อแม่ย่อมมีอิทธิพลต่อพ่อแม่ ซึ่งในทางกลับกันพ่อแม่ก็มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นเพราะพ่อแม่อยู่ในระบบจุลภาค ตัวอย่างเช่น พ่อแม่ถูกออกจากการงานเนื่องจากภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ การถูกออกจากการงานจะส่งผลกระทบต่อทุกคนในครอบครัว และ จะส่งผลกระทบต่อสายสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นด้วย ในทำนองเดียวกันชุมชนที่วัยรุ่นอาศัยอยู่ก็จะส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นหลายประการ เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชุมชนไม่ว่าจะเป็นทางดีหรือไม่ดี ย่อมส่งผลต่อการใช้ชีวิตของวัยรุ่นในชุมชนนั้นทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม สอดคล้องกับ ธีระภาภรณ์ ดงอนนท์ (2552 : 103) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 พบว่า สภาพชุมชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.5 พฤติกรรมกลุ่มเพื่อนส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่า นักเรียนที่อยู่

ในพฤติกรรมกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับมาก คือในกลุ่มเพื่อนของนักเรียนจะมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีความสามัคคีในกลุ่ม เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน มีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมดี ก็จะทำให้ นักเรียนมีวินัย ในตนเองดีขึ้นตามไปด้วย และในทางตรงกันข้ามหากนักเรียนอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมทาง วินัยในตนเองน้อย ก็จะทำให้ นักเรียนมีวินัยในตนเองน้อยตามไปด้วย ทั้งนี้เพราะว่า วัยรุ่นให้ความสำคัญกับ กลุ่มเพื่อนมากกว่าหรือเท่าๆกับครอบครัวหรือครูผู้สอน สอดคล้องกับ กุญชรีย์ คำชาย (2542 : 80 ; อ้างถึงใน ธีระภรณ์ ดงอนนท์. 2552 : 113) ที่กล่าวถึงความคิดของวัยรุ่นเกี่ยวกับเพื่อนว่าคือคนที่มีความสนใจร่วมกัน และพูดคุยกันรู้เรื่อง หรือที่เรียกว่าพูดภาษาเดียวกัน ต่อมาความสัมพันธ์จะพัฒนาไปสู่ความอาทรต่อทุกข์สุข ส่วนตัว อย่างไรก็ตามเมื่อจำแนก ตามเพศ พบว่า ความต้องการเพื่อนแตกต่างกันไป ในเด็กหญิงคาดหวังเอา กับเพื่อนมากกว่าเด็กชายต้องการความเอาใจใส่จากเพื่อนมากกว่า ขณะที่เด็กชายแม้ต้องการเพื่อนแต่ก็ ต้องการความเป็นอิสระด้วยและมีผลการวิจัยยืนยันว่า ความรู้สึกเช่นนี้ติดตัวไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ สำหรับเหตุผล ที่ทำให้วัยรุ่นต้องการเพื่อนมากนั้น ประการแรก อาจเป็นไปได้ว่าการมีเพื่อนเป็นการยืนยันว่าตนเองมีคุณค่า โดยเฉพาะในวัยรุ่นตอนต้นการคล้อยตามเพื่อนจะอยู่ในระดับสูง หากไม่มีเพื่อนหรือไม่มีใครคบอาจทำให้เกิด ปัญหาต่างๆเช่น พฤติกรรมอันธพาล เสพสิ่งเสพติด และการเสพยาเสพติด เป็นต้น สอดคล้องกับ ธีระภรณ์ ดงอนนท์ (2552 : 103) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัย ในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 พบว่า พฤติกรรมกลุ่ม เพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวก กับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.6 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่า นักเรียน ที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอยู่ในระดับมาก คือครอบครัวที่สมาชิกเคารพและเชื่อฟัง คำสั่งสอน ของพ่อแม่ บุคคลในครอบครัวมีการเสียสละรู้จักแบ่งปันสิ่งของให้กันและกัน มีการให้อภัยและ ปลอดภัยกันเมื่อมี การทำผิดพลาด มีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สมาชิกมีความรักใคร่ปรองดองกัน มักจะเป็นคนมีระเบียบวินัยดี ทั้งนี้เพราะประสบการณ์ด้านระเบียบวินัยครั้งแรกในชีวิตของนักเรียน มักจะมา จากในครอบครัวของตนเอง องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการสร้างวินัยคือการทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีของพ่อแม่ เพราะนักเรียนจะเรียนรู้ จากรูปแบบพฤติกรรมพ่อแม่มากกว่า ซึ่งอาศัยการมีความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว เพราะถ้านักเรียนรู้สึกดี กับครอบครัวก็ย่อมอยากจะทำตาม แต่ถ้าความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี จะทำ ให้เกิดปัญหากับตัวนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม (2529 : 166-167 ; อ้างถึงใน พิไลวรรณ แต่งขาว. 2545 : 26) กล่าวว่าสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีอิทธิพล ต่อพฤติกรรม ของบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม สัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว เกิดจากบุคคลในครอบครัว ให้ความรักความห่วงใย ความเข้าใจซึ่งกันและกัน เมื่อประสบปัญหาที่หันหน้าเข้าปรึกษากัน บิดามารดาเป็น บุคคลสำคัญที่สุดที่เด็กรักและเชื่อฟัง ดังนั้นถ้าบิดามารดาได้ใช้เวลาในการอบรม ชดเชยนิสัยเด็ก ให้ความรัก ความอบอุ่นอย่างเพียงพอ เด็กจะประพฤติตนในทางที่ดีมากกว่าประพฤติตนในทางที่เสื่อมเสีย ถ้าหาก สัมพันธภาพในครอบครัวมีแต่การทะเลาะวิวาท ดุด่า หรือเข้มงวดกดขี่มากเกินไปก็ทำให้เด็กขาดความรัก เบื่อหน่ายบ้าน ซึ่งเป็นสาเหตุให้เด็กมีความประพฤติที่เป็นปัญหาได้ สอดคล้องกับ ธีรพร แซ่เทียน (2551 :

68) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิก ในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นิสัยในการเรียน เจตคติต่อความมีระเบียบวินัย ลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตน สภาพชุมชน พฤติกรรมกลุ่มเพื่อน และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนั้น ครู ผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีระเบียบวินัย ดังนี้

1.1 ผู้ปกครอง ควรใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจในการทำกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนโดยเฉพาะกิจกรรมของทางโรงเรียน ควรสร้างกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เช่น ช่วยกันปลูกต้นไม้ในวันหยุด ไปเที่ยวพักผ่อนด้วยกัน เป็นต้น ควรเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของบุตรหลาน ให้ความสนใจเอาใจใส่ต่อบุตรหลานมากขึ้น ควรปลูกฝังค่านิยมเกี่ยวกับความมีระเบียบวินัย ให้มองเห็นข้อดีมากกว่าข้อเสีย ควรฝึกให้รู้จักอดทน รอคอยในสิ่งที่ตนต้องการ และไม่ควรถามใจเกินไปหรือเข้มงวดเกินไป

1.2 โรงเรียนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยในการเรียนที่หลากหลาย ดังนี้ มีการสร้างแรงจูงใจให้แก่ นักเรียน เช่น การมอบเกียรติบัตร การทุนการศึกษาหรือรางวัลอื่นๆ แก่ นักเรียนที่มีนิสัยในการเรียนดี มีการกำหนดมาตรการในการเรียน เช่น กำหนดบทลงโทษนักเรียนที่ไม่เข้าเรียน โดยอาจให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการ ควรให้ความสำคัญกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพราะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ครูและผู้ปกครอง เช่น กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมแนะแนว เป็นต้น และควรมีการจัดกิจกรรมให้ความรู้และส่งเสริมระเบียบวินัย เช่น การเข้าค่ายพักแรมคุณธรรม กิจกรรมวันสำคัญต่างๆ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากการวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1-4 เท่านั้น ควรมีการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และสังกัดอื่น เพื่อตรวจสอบดูว่าผลการวิจัยในกลุ่มต่าง ยังมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้หรือไม่

2.2 การวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรที่ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1-4 ซึ่งตัวแปรทั้งหมดได้ร่วมกันพยากรณ์ ได้ร้อยละ 69.60 จึงควรพิจารณานำตัวแปรอื่น มาศึกษาเพิ่มเติมตามที่ถูกวิจัยได้ ทำการศึกษาไว้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. **แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)**, 2555.
www.bps2.moe.go.th/index.php/ สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2555
- กระทรวงศึกษาธิการ. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**.
www.moe.go.th/main2/plan/p-r-b42-01.htm สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2555
- กุลชรี คำชาย. **จิตวิทยาแนะแนวเด็กวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา, 2542.
- ธัญพร แซ่เทียน. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขต
อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์**. วิทยานิพนธ์ คม. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2551.
- ธัญญารัตน์ โพธิสาร. **ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัด
อุบลราชธานี**. ปริญญาโท วิทยานิพนธ์ คม. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2548.
- ธีระภรณ์ ดงอนนท์. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2**. วิทยานิพนธ์ คม. เลย :
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2552.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. **สุขภาพจิตเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : บัณฑิตการพิมพ์, 2530.
- พิไลวรรณ แต่งขาว. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ**. ปริญญาโท วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2545.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี. **ข้อมูลนักเรียน 10 มิถุนายน 2555**.
<http://portal.bopp-obec.info/obec55/> สืบค้นเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2555
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)**.
<http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2554/E/152/1.PDF>
สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2555
- สุภาพร ธนะชานันท์. **รายงานการวิจัยฉบับที่ 66 ปัจจัยที่มีผลต่อวินัยในตนเองของนิสิตปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2544.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. **สร้างวินัยให้ลูกคุณ**. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาครอบครัว, 2544.
- Ausubel, David P. **Educational psychology : A cognitive view**. New York :
Holt, Rinehart and Winston, 1968.
- Jakobovits. **An imterdisciplinary reacer in philosophy in Linguistics and Psychology**.
New York : Cambridge University Press, 1971.
- Megginson, T. **Personnel a behavior approach to administration**. Homewood Illinois :
Richard D.Irwin, 1977.